

go na zapach i naturalne właściwości danego artykułu żywności.

§ 7. Zabrania się:

- a) stosowania środków konserwujących do artykułów żywności, o ile to stosowanie miałyby na celu ukrycie stanu, własności (złej jakości względnie zepsucia) tych artykułów;
- b) stosowania, jako środków konserwujących do owoców, które mogą być spożywane ze skórkami i do wszelkich przetworów owocowych związków arsenu, ołowiu lub innych związków trujących.

§ 8. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do artykułów żywności, sprowadzanych z zagranicy oraz z obszarów, na których rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje.

§ 9. O ile ze względu na zapotrzebowanie rynku zagranicznego konserwowanie artykułów żywności odbywać się będzie odmiennie od postanowień niniejszego rozporządzenia, wytwórca obowiązany jest donieść o tem bezzwłocznie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 10. Winni naruszenia właściwych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III tego rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 3 miesiące po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

560.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 lipca 1931 r.

o warunkach uzyskania zwolnienia od cła przy rybołówstwie morskiem.

Na podstawie art. 10 punkt 15 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314), w brzmieniu nadanem mu rozporządzeniem Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 2, poz. 12) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy zwalnianiu od cła ryb, fok, wielorybów i innych zwierząt morskich, złowionych bezsprzecznie przez rybaków polskich lub gdańskich, lub też przez załogi statków polskich i gdańskich, oraz przetworów z tych stworzeń, wytworzonych bezsprzecznie na morzu — winien być zachowany następujący tryb postępowania.

§ 2. Rybacy polscy lub gdańscy winni przedstawić urzędowi celnemu dowody stwierdzające, iż są rybakami polskimi lub gdańskimi, a armatorzy rybackich statków polskich lub gdańskich dowody, iż statki ich zapisane są do rejestru okrętowego polskiego lub gdańskiego. Za dowody takie służą: dowód stwierdzający przynależność państwową rybaka, jego karta rybacka, względnie wyciąg z rejestru okrętowego, stwierdzający zapis statku do rejestru okrętowego polskiego lub gdańskiego.

§ 3. (1) Statki winny być przystosowane do wykonywania połowu i mogą wypływać tylko z takiego portu, położonego na polskim obszarze celnym, w którym znajduje się urząd celny I klasy.

(2) Do uzupełniania zapasów (opakowania, soli i t. d.) floty rybackiej, mogą być używane zwykłe statki transportowe.

§ 4. (1) Przed wyruszeniem statku z portu (§ 3 ust. 1) winien armator przedstawić urzędowi celnemu deklarację według załączonego wzoru Nr. 1, w dwóch egzemplarzach, osobno dla każdego statku swej floty.

Deklaracja musi zawierać:

- a) rodzaj, nazwę i port macierzysty statku;
- b) nazwisko i miejsce zamieszkania armatora i kapitana statku oraz najstarszego po nim rangą członka załogi; pozostałą ilość osób załogi;
- c) rodzaj zamierzonego rybołówstwa;
- d) wyliczenie przedmiotów wyposażenia (narzędzi rybackich i t. d.);
- e) sposób zamierzonego przyrządzenia albo przerobu oraz miejsce przepakowania, o ile chodzi o śledzie solone;
- f) rodzaj, ilość i znaki opakowania, przeznaczonego do zapakowania połowu albo przetworów;
- g) ilość zapasu octu, oliwy, smalcu, korzeni, innych materiałów, używanych do przyprawiania, jak również soli, z wymienieniem osobno jadalnej a osobno soli przeznaczonej na cele przemysłowe, nabytej po niższej cenie;
- h) oświadczenie z dołączeniem dowodów, że wszystkie zapasy wymienione pod f) i g), z wyjątkiem soli i beczek drewnianych, pochodzą z wolnego obrotu na polskim obszarze celnym oraz oznajmienie o pochodzeniu soli i beczek drewnianych do pakowania śledzi;
- i) dzień odejścia statku.

(2) Deklarację podpisują armator lub jego pełnomocnik oraz kapitan statku. Pełnomocnikiem armatora do podpisania deklaracji nie może być kapitan statku. Za rzetelność deklaracji odpowiada wobec władz celnych armator.

(3) Przed wysłaniem statku transportowego (§ 3 ust. 2), obowiązany jest armator przedstawić deklarację wymienioną w ustępie pierwszym, która obok danych żądanych pod literami a), b), e), f), g),

h), i), winna również wykazywać dla jakiego statku lub jakiej flotyli (grupy statków) przeznaczone są przesyłane dodatkowe zapasy. O ile w deklaracji byłaby podana grupa statków, obowiązany jest armator dodatkowo przedstawić wykaz podziału zapasów między poszczególne statki. Deklaracje i wykazy podpisuje armator.

§ 5. (1) Na podstawie przedstawionej deklaracji urząd celny przeprowadza rewizję celną na ogólnych zasadach.

(2) Rewizja przedmiotów wyposażenia statku oraz zapasów może być przeprowadzana podczas ładowania na statek.

§ 6. (1) Po ukończeniu rewizji urząd celny potwierdza jej wynik na obu egzemplarzach deklaracji.

(2) Pierwszy egzemplarz deklaracji zostaje przy rejestrze urzędu celnego, drugi wręcza urząd kapitanowi właściwego statku lub armatorowi.

(3) O zmianach, jakiby nastąpiły przed odplynięciem statku w stosunku do zgłoszenia pierwotnego, winien armator lub kapitan statku donieść natychmiast pisemnie urzędowi celnemu. Urząd celny po sprawdzeniu dodatkowego zgłoszenia, zaświadcza wynik ponownej rewizji na obu egzemplarzach deklaracji pierwotnej i dołącza doniesienie pisemne do pierwszego egzemplarza deklaracji.

§ 7. (1) W dzienniku okrętowym mają być zapisywane wyniki połowu. Pozatem w dzienniku należy notować czy, w jaki sposób i w jakiej ilości został przyrządzony lub przerobiony połów na statku, ile i jakich materiałów użyto do przyprawy i zapakowania, czy połów względnie przetwory zostały przeładowane na inny statek, kiedy i na jaki, lub też wyladowane w obcym porcie do dalszego przesłania lub przepakowania (§ 9), gdzie i kiedy. Do dziennika okrętowego winny być również wpisane otrzymane dodatkowo zapasy (§ 3 ust. 2) i § 4 ust. 3).

(2) Dla soli nabytej po cenie niższej, armator winien prowadzić księgę kontroli, notując w niej przychód i rozchód. W księdze tej mają być zapisywane ilości soli załadowanej na każdy statek rybacki lub transportowy, przed jego wyruszeniem z portu.

(3) Każdy zapis do dziennika okrętowego ma być podpisany wspólnie przez kapitana statku i najstarszego po nim rangą członka załogi.

§ 8. (1) Do przyprawiania lub przerobu połowu mogą być użyte — z wyjątkiem soli — tylko materiały pochodzące z wolnego obrotu na polskim obszarze celnym a wymienione w deklaracji (§ 4).

(2) Opakowania zagraniczne, z wyjątkiem beczek drewnianych i skrzyń, w których przywieziono do polskiego obszaru celnego połów i przetwory, podlegają oczeniu według jakości i wagi opakowania.

(3) Zapakowany połów i przetwory winny być zaopatrzone w plomby statku. Beczki ze śledziami są wolne od plombowania.

(4) Kapitan statku obowiązany jest sporządzić zaświadczenie dla każdej partji wysyłanej ze statku

rybackiego. W tym celu otrzymuje z urzędu celnego, za zwrotem kosztów druku, książkę sznurową z zaświadczeniami, według załączonego wzoru Nr. 2. Oryginał zaświadczenia towarzyszy przesyłce aż do wejściowego urzędu celnego (§ 10), duplikat pozostaje w książce sznurowej.

§ 9. (1) Połów i przetwory mogą być przeładowane ze statku rybackiego na statek transportowy celem przewiezienia na polski obszar celny. Połów i przetwory mogą być składane w zagranicznym porcie celem przechowania do czasu przesłania do własnego portu (§ 12).

(2) Na przepakowywanie śledzi solonych w obcym porcie z beczek okrętowych do beczek handlowych, wymagane jest uzyskanie uprzednio zgody Ministerstwa Skarbu.

(3) Przy przepakowywaniu śledzi armator lub jego pełnomocnik sporządza zaświadczenie podług wzoru Nr. 3, wykazując w niem ilość, rodzaj oraz znaki opakowania i wagę brutto towaru, otrzymanego po przepakowaniu, oraz stwierdzające, że przepakowane śledzie pochodzą z połowów statków polskich lub gdańskich.

§ 10. Przywóz połowu i przetworów do polskiego obszaru celnego ma się odbywać przez ten urząd celny, który dokonał odprawy celnej przy odjeździe statku na połów (§ 4).

§ 11. (1) Ładunek statku rybackiego lub transportowego winien być zgłoszony w urzędzie celnym (§ 10) według obowiązujących przepisów celnych.

(2) Do deklaracji przywozowej na ładunek przywieziony przez statek rybacki, winna być dołączona deklaracja wystawiona przy odejściu statku na połów (§ 4) oraz zaświadczenie kapitana (§ 8 ust. 4), zgodnie z zapisem w dzienniku okrętowym (§ 7 ust. 1); do deklaracji zaś na ładunek przywieziony statkiem transportowym zaświadczenie armatora lub jego pełnomocnika (§ 9 ust. 3).

(3) Prózne opakowania i nieużyte zapasy soli oraz innych materiałów przeznaczonych do przyprawiania, winny być również zadeklarowane, z oznaczeniem czy pochodzą z wolnego obrotu na polskim obszarze, czy też są zagranicznego pochodzenia.

§ 12. Sól, tak krajowego, jak i zagranicznego pochodzenia nie może być odprawiona do wolnego obrotu.

§ 13. Do polskich lub gdańskich statków rybackich, nie większych od 75 tonn metrycznych brutto, zajmujących się rybołówstwem przybrzeżnym, nie mają zastosowania postanowienia niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu oraz Przem.
i Handlu z dnia 9 lipca 1931 r. (poz. 560).

Wzór Nr. 1.
(do § 4)

Strona 1.

Urząd Celny w

Rejestr poz.

I (na pierwszym egzemplarzu)

II (na drugim ")

DEKLARACJA ARMATORA STATKU RYBACKIEGO TRANSPORTOWEGO ¹⁾.

Rodzaj, nazwa i port macierzysty statku

.....

Nazwisko i miejsce zamieszkania armatora

.....

Nazwisko i miejsce zamieszkania kapitana statku

.....

Nazwisko i miejsce zamieszkania członka załogi, najstarszego rangą po kapitanie

.....

Pozostała ilość osób załogi

.....

Rodzaj zamierzonego rybołówstwa

.....

Sposób zamierzonego przyrządzania albo przerobu

.....

Miejsce zamierzonego przepakowywania śledzi

.....

Uzupełnienie zapasów przeznaczone jest dla statku (statków) ²⁾

.....

.....

Dzień odejścia statku

.....

UWAGI: ¹⁾ Przekreślić wyraz zbędny

²⁾ Wypełnić w wypadkach wysyłania materiałów statkiem transportowym.

Strona 3.

Do wzoru Nr. 1.

Nazwa przedmiotów:	Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Waga w kg.	Oświadczenie co do pochodzenia towarów	Wynik rewizji urzędu celnego
1	2	3	4	5	6	7
II. Opakowania						
III. Materjały do przyprawy:						
Sól.....						
Ocet.....						
Oliwa.....						
Smalec.....						
Korzenie (według rodzaju)						

Rzetelność niniejszej deklaracji stwierdzamy swoimi podpisami:

.....dnia.....

Podpis armatora:

Podpis kapitana statku:

Urząd Celny w

Wzór Nr. 2.
(do § 8 ust. 4)

Nr. bieżący

ZAŚWIADCZENIE KAPITANA STATKU RYBACKIEGO.

- 1) Rodzaj, nazwa i port macierzysty statku rybackiego
- 2) Nazwisko i miejsce zamieszkania armatora
- 3) Nazwisko i miejsce zamieszkania kapitana
- 4) Wyszczególnienie przywiezionego połowu:

Rodzaj towaru (połowu)	Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Waga w kg.	Ilość plomb i znaki na nich	Oświadczenie co do pochodzenia, opakowania i materiałów użytych do przyprawy. O ile opakowanie i materiały do przyprawy pochodzą z polskiego obszaru celnego, należy powołać się na deklarację armatora (§ 4).

Zaświadczam, że wyszczególnione wyżej towary pochodzą z połowu dokonanego przez statek rybacki wymieniony w p. 1, i że małże oraz skorupiaki nie zostały złowione na obcych wodach przybrzeżnych.

.....
dniaPodpis kapitana statku rybackiego:
.....Wzór Nr. 3.
(do § 9 ust. 3)**ZAŚWIADCZENIE ARMATORA O PRZEPAKOWANIU ZAGRANICĄ.**

Ilość beczek po przepakowaniu (cyframi i słownie) oraz ich znaki i numery	Brutto w kg.	Oznaczenie miejscowości, w której dokonano przepakowania	U w a g i

Stwierdzam, że wyszczególnione wyżej śledzie pochodzą w całości z transportu(ów) oznaczonego(ych) w zaświadczeniu(ach) kapitana.

.....
dniaPodpis armatora:
.....